

המערכת

ביחד עם זאת, ודווקא משום שאיננו מאמינים בבורות הנשברים – אנו מסוגלים להעניק עידוד וחיזוק לעם היושב בציון. לומר לו את הבשורה המעודדת האמיתית, לחזק את החיילים ואת המשפחות, את המתנחלים ואת המודאגים. לגרום לחיזוק המורל, לנשיאת הראש ולזקיפות הקומה

שתתפרק הממשלה

לראש, והוא החל במסע הכניעה וההתרפסות, הנסיגה ורגשי-הנחיתות, ובעזרת ידידים מבית ומחוץ מכר את הנכסים הבטחוניים החשובים ביותר של ארץ ישראל, כולל עקירת יישובים תוך הפעלת אלימות.

תהליך זה, ככל הנראה, נשנה מול עינינו כעת. מועמד ימני ניצי מנצח בהפרש עצום. קודמו כבר מבטל את הסכמות טאבה, אמריקה משנה את הסגנון, הערבים מתחילים לשקשקש – ואז הוא בא ופורס בפניהם את כל העוגה. והכל, כדי לזכות לעוד טפיחה על השכם מה"עולם" – העולם שלא אכפת לו מהדיכוי בסין, מהפליטים בבוסניה, ממעשי הטבח באפריקה. העולם שמרחם רק על המסכנים ביותר – הפלוגות החמושות והרצחניות של עזה ויריחו.

וכבר אמר מישהו: מה שעוד מחכה לנו – חס ושרון...

בשביל מה כל ההתלהמות הקיצונית הזאת? למה לא להתמקד במשמעויות החיוביות של תוצאות הבחירות? ולמה להתקיף עוד לפני שהורכבה בכלל ממשלה? מסיבה אחת פשוטה: בסיבוב הקודם לקח למכורי הביבי כמעט שלוש שנים כדי להתעשת. עזרו לכך העסקנים מרופדי הכיסים, אך גם האשליה העצמית שהנה או-טו-טו הוא יגשים את מצע "שיחת השבוע". שלוש שנים חלפו – ולאחריהן מה שנעשה היה מעט מידי ומאוחר מידי.

הפעם זה לא יקרה! אם הדברים נראים כפי שהם נראים היום, אז צריך להשתחרר ומיד מכבלי עבותות השרון, להתנער ממנו לאלתר ובפומבי – ולהתחיל בצעדי המחאה, בקולניות, בתקיפות, ובלי להתחשב בעסקנים עורגי האתנן. מדובר כאן על פיקוח נפש וחילול ה', ואין כאן מקום לימי חסד (וכך יהא גם תיקון לאלה שהבליטו את קנאותם ו"התקשרותם" דווקא בהטלת פתק שיקים את ממשלת ברק החדשה).

וביחד עם זאת, ודווקא משום שאיננו מאמינים בבורות הנשברים – אנו מסוגלים להעניק עידוד וחיזוק לעם היושב בציון. לומר לו את הבשורה המעודדת האמיתית, לחזק את החיילים ואת המשפחות, את המתנחלים ואת המודאגים. לגרום לחיזוק המורל, לנשיאת הראש ולזקיפות הקומה. ובהכרזה, אשר מאחורי הבשורה הזאת עומדת אישיות שאיננו מתיישים לומר את שמה.

שתתפרק הממשלה, תפוזר הכנסת, ובא לציון גואל. והפעם – באמת.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לאחר כמה ימי חסד, בהם היה נדמה כי נפל פחד שרון על הערבים; כאשר עוד לא יבש הרוק מעל שפתי הנשיא בוש שהכריז כי "הבנות קלינטון" נשלחו לבית הקברות הפוליטי; כאשר פרשנים ובעיקר גורמי כיס-ימין המנסים בשכנוע עצמי להאחז באשליה שהנה משהו יסודי, או לפחות יסודי-למחצה הולך להשתנות כאן – באו הימים האחרונים והוכיחו שלא דוברים ולא יער, "נישט געשטויגן נישט געפליגן" [=אגב: עם הביטוי הזה (בלה"ק) השתמש הרבי לתיאור אורית השלום ב"ועידת מדריד" הזכורה לרע].

המשוואה אותה העלה הרבי מלך המשיח כבר לפני למעלה מעשור שנים – שוב הוכיחה את עצמה. רק מתחילים לדבר – וכבר מדובר על עסקי נפשות. אז הנה, בהתחלה חשב יו"ר הרשות כי לפניו אדם חזק ותקיף שישקה אותו ממי הים של עזה – וכבר הלה אץ רץ להפגש עמו. הוא יורד על ברכיו כדי שאדריכלי אוסלו וקמפ-דייוויד יכנסו לממשלתו, הוא מדבר על "ויתורים כואבים", הוא מפזר הצהרות שלום צחורות יותר מקירות הבית הלבן – והעם היהודי כבר משלם את המחיר: הרוג יהודי ליד ירושלים, הי"ד; תושבי נצרים במקלטים; בגילה האפלה ושינה בחדרים האחוריים; יריות על קבר רחל – וזו רק רשימה חלקית (נכון ליי"ח שבט בלילה).

וכך, הולכת ומוקמת לה כנופיית ההפקרות של ממשלת ה"אחדות", בשיתוף העבודה ושי"ס, כאשר כל הדיבורים על המשך המשא-ומתן "מהמקום בו הופסק" או ממקום אחר מתבררים כסמנטיקה ומס-שפתיים בלבד. תוך ימים ימשיכו הויתורים והכניעות, שיעברו ברוב עצום בכנסת ("אחדות") ובהכשר "מרנן ורבנן". טוב, הוא לא יחזיר את הר-הבית ויעביר רק הסכמים זמניים זהירים – אך צריך לזכור שעוד לא היה יהודי שנרצח על קידוש ה' ב"אופן זמני" בלבד. רק להסכם קוראים זמני, האסון הוא תמיד של קבע. היל"ת.

הרבי אמר חד-משמעית למר קצב, כי ממשלה המנהלת משא-ומתן על החזרת שטחים, אחת היא משאלתו: שתתפרק הממשלה. ולא משנה מה האלטרנטיבה. כאשר מדובר על הפקרת יהודים תוך חילול ה' – אין ואי אפשר להביע אפילו זרזיף של תמיכה בכזו ממשלה. וכל המאמין בה' ותורתו, חייב להלחם בה בכל כוחו.

בשעתו הסביר הרבי, מה ראה, להבדיל, סאדאת להגיע ב"שליחות השלום" לארץ, תיכף עם עליית בגין לשלטון. סאדאת חשב שלפניו עומד אדם מוצק ואיתן בדעתו, בגין המיתולוגי, שלא יתפשר ולא יוותר, ולכן הוא מוכרח לעשות אתו שלום. אלא שבדיוק בנקודה הזו ירדה הרכבת מהפסים. לבגין עלו מיצי השלום